

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818205476
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818205476.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci starostlivosti súdu o maloletého B., bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny M., pracovisko M., dieťa rodičov X. a U., o zníženie výživného, na odvolanie matky proti rozsudku súdu Považská Bystrica zo dňa 07.januára 2019, č.k. 5P/34/2018-24, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd znížil vyživovaciu povinnosť otca k maloletému B. S., nar. XX.XX.XXXX, ktorá mu bola stanovená rozsudkom tunajšieho súdu 3Pc 29/2017 zo dňa 13.03.2018 zo sumy 100 eur na sumu 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté dieťa, ktoré je povinný poukazovať k rukám matky najneskôr k 1. dňu toho - ktorého mesiaca od 01.02.2019. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že od ostatnej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov na strane otca ako povinného, a zároveň na strane matky, ktorá sa o maloletého B. osobne stará. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že otec pracoval v pracovnom pomere s príjmom v priemere 585,40 eur mesačne (vrátane daňového bonusu), bol ženatý, mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému D., matka maloletého D. poberala materský príspevok ako i prídavok na dieťa, býval s manželkou a druhým synom u svojich rodičov a nemal majetok väčšej hodnoty. Teraz, v čase rozhodnutia súdu, je na rodičovskej dovolenke s maloletým D., ktorý mu bol zverený do osobnej starostlivosti, pobera rodičovský príspevok vo výške 220,70 eur a prídavok na dieťa v sume 24,34 eur. I naďalej býva s rodičmi a nie je vlastníkom majetku väčšej hodnoty. Matka maloletého B. bola s ním na rodičovskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok v sume 213,20 eur mesačne a prídavok na dieťa vo výške 23,52 eur mesačne. Navštevovala stredné odborné učilište, kde jej bolo vyplácané motivačné i sociálne štipendium. Dostávala výživné od svojho otca vo výške 100 eur mesačne. Zároveň príležitostne brigádovala, ktorou brigádou si privyrobila v priemere 52 eur mesačne. Bývala s matkou, súrodenca a starými rodičmi v byte, ktorý je vo vlastníctve starých rodičov. Majetok väčšej hodnoty ani inú vyživovaciu povinnosť nemala. Teraz i naďalej navštevuje stredné odborné učilište, kde dostáva motivačné štipendium v sume 40 eur mesačne. Na maloletého B. pobera len prídavok na dieťa a od svojho otca dostáva na seba výživné vo výške 80 eur mesačne. Rovnako býva s matkou, súrodencami a starými rodičmi a inú vyživovaciu povinnosť nemá ako ani majetok väčšej hodnoty. Súd prvej inštancie mal za to, že na strane maloletého B. nedošlo k podstatnej zmene pomerov, nakoľko v časte ostatnej úpravy výživného ako i teraz, má maloletý tri roky, navštevuje materskú školu v mieste bydliska, s ktorou sú spojené náklady vo výške 30 eur

mesačne vrátane stravy. Zmena, ktorá nastala je viditeľná podľa slov matky v jeho slabšej imunite, na ktorú mu zakupuje lieky. Vyslovil názor, že nie je toho času v schopnostiach a možnostiach otca, po zohľadnení všetkých skutočností, aby naďalej platil výživné v takej výške, v akej mu bolo určené rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 13.03.2018. Teda dôvod na zníženie výživného z dôvodu, že otec nemá dostatok finančných prostriedkov, tu je daný, nakoľko otec ostal na rodičovskej dovolenke so svojim ďalším synom a jeho príjmom je v súčasnosti len rodičovský príspevok a prídavok na dieťa, čo bezpochyby je podstatná zmena pomerov na jeho strane. Je pravdou, že i matkiným príjmom toho času je iba prídavok na dieťa, keďže sa nemôže zamestnať z dôvodu štúdia na strednej škole a výživné zo strany jej otca, avšak obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojho dieťaťa podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Konštatoval, že vzhľadom k týmto skutočnostiam, a primárne, že celková príjmová a majetková situácia otca ako povinného neumožňuje určiť výšku výživného v zmysle štandardných kritérií, že pre rozhodovanie súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia ako i zásady úmernosti životnej úrovne dieťaťa k životnej úrovni rodičov, súd návrhu otca vyhovel a znížil otcovi výživné na sumu 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepĺnoleté dieťa od 01.02.2019, ktorý rozsah výživného zodpovedá minimálne výške výživného.

2. Proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka maloletého. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil, resp. tento zmenil a uložil otcovi povinnosť platiť na maloletého B. výživné v sume 60 eur mesačne. Dôvodila, že výška výživného minima na nepĺnoleté dieťa predstavuje sumu 93,61 eur a 30% z uvedenej sumy je 28,08 eur. Suma plateného výživného by bola tak znížená o viac ako 70%. Napriek situácii, v ktorej sa otec dieťaťa ocitol, predtým, ako mu bol maloletý D. zverený, pracoval. Za uvedené obdobie, kedy pracoval, si mohol peniaze našetriť. Zároveň otec uviedol, že jeho príjem v zamestnaní bol okolo 400 eur a v tomto období musel aj cestovať, čo mu spôsobovalo ďalšie náklady. Teraz je doma pri maloletom synovi a jeho príjem je 213 eur, čo predstavuje zníženie príjmu o 48,50%, a to bez zohľadnenia cestovného. Výživné maloletému B. však je na základe napadnutého rozsudku znížené o 70%. Matka následne uviedla, že na výživné maloletého B. nemá vplývať neplatenie výživného matky na maloletého D.. Poukazovala na to, že navštevuje O., dostáva štipendium vo výške 40 eur, rodinné prídavky v sume 23,68 eur a následne by mala dostávať od otca maloletého B. sumu 28,08 eur. Zníženie výživného zo sumy 100 eur na sumu 28,08 eur môže veľmi vážne ovplyvniť výživu maloletého B.. Poukázala na to, že nič nevlastní, pričom otec maloletého si minulý rok kúpil automobil, ktorý nabúral a stratil svoju hodnotu, na tento účel si bral úver. Tiež je možné, aby otec maloletého B. pracoval popri rodičovskom príspevku, keďže býva s rodičmi a je možnosť postarania sa o maloletého D.. Opätovne zdôrazňovala, že navštevuje denné štúdium, aby si zvýšila stupeň vzdelania, nakoľko má ukončenú iba základnú školu, takže je štúdium pre ňu nevyhnutné. Po škole nemôže pracovať, nakoľko by s maloletým B. netrávila žiadny čas. Vyučovanie má do 15:00 hodiny, a preto každú minútu venuje svojmu synovi. Robí všetko pre to, aby zabezpečila kvalitnejší život, a to isté žiada od otca maloletého B..

3. V čase, keď bol zamestnaný, jeho príjem predstavoval 400 eur, z ktorého platil stravu, bývanie, výživné na maloletého B., cestu do práce, na ktorú potreboval auto, na ktoré matka poukazuje a ktoré mu zakúpila jeho matka, aby sa mal do práce ako dopraviť. Nemá žiaden majetok, auto je staršie ako 10 rokov. Poukazoval na to, že matka maloletého sa sama rozhodla, že bude navštevovať denné štúdium. Maloletý má už X rokov, môže požiadať o externé štúdium a ísť pracovať, alebo si privyrobiť, aby zabezpečila maloletému lepšie podmienky. Tiež býva so starými rodičmi, ktorí nepracujú a matkou, pri ktorých by mohla maloletého nechať. Druhorodený syn, s ktorým je na materskej dovolenke, má XX mesiacov, do škôlky ho nezoberú, matka a otcim chodia do práce do S. na dve zmeny, z ktorého dôvodu nemá sa o maloletého kto postarať, v prípade, že by chcel nastúpiť do práce.

4. Opatrovník maloletého v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol, že sa pridrižiava svojho vyjadrenia uvedeného v rozsudku (v ktorom uviedol, že nesúhlasí so znížením výživného - pozn. odvolacieho súdu).

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

6. Priznané výživné možno v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť v prípade, ak sa menia pomery. Citované ustanovenie vychádza z predpokladu, že výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Plynutím času však môže nastať zmena pomerov ako na strane

detí, a to zmenou ich odôvodnených potrieb, tak aj na strane rodičov, a to zvýšením alebo znížením príjmu, prípadne pribudnutím alebo odbudnutím ďalších vyživovacích povinností.

7. Súd prvej inštancie v súlade s citovaným ustanovením správne postupoval, keď zameral svoje dokazovanie na to, či na strane dieťaťa a rodičov došlo k zmene pomerov, ktorá je dôvodom na zníženie výživného.

8. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie postupoval pri zisťovaní skutkového stavu veci dôsledne, náležite porovnával v rozhodnom období pomery na oboch stranách, ktoré správne vyhodnotil tak, že vyživovaciu povinnosť zo strany otca k maloletému B. je potrebné znížiť.

9. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva podstatná zmena v zárobkových pomeroch otca, ktorého jediným zdrojom príjmu je rodičovský príspevok vo výške 220,70 eur a prídavok na dieťa v sume 24,34 eur na maloletého D., ktorý mu bol zverený do osobnej starostlivosti. Jeho miera príjmu (príjem v čase poslednej úpravy výživného 585,40 eur, súčasný príjem 220,70 eur) poklesla natoľko, že nemožno spravodlivo požadovať, aby otec na maloletého platil výživné vo výške stanovenej podľa posledného súdneho rozhodnutia, a preto výživné bolo potrebné znížiť, vzhľadom na aktuálny príjem otca.

10. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nevzhladol dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť, rozhodnutie súdu prvej inštancie preto ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 CSP v spojitosti s § 52 ods. 1 a § 58 ods. 1 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, keďže nezistil skutočnosti indikujúce v prospech uplatnenia odlišného, výnimočného postupu z hľadiska ust. § 53 či § 55 CMP.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).